

Βρυξέλλες, 18.10.2013
COM(2013) 733 final

2011/0195 (COD)

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ**

**σύμφωνα με το άρθρο 294 παράγραφος 6 της Συνθήκης για τη λειτουργία της
Ευρωπαϊκής Ένωσης**

σχετικά με τη

**θέση του Συμβουλίου για την έκδοση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και
του Συμβουλίου για την κοινή αλιευτική πολιτική**

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ**

**σύμφωνα με το άρθρο 294 παράγραφος 6 της Συνθήκης για τη λειτουργία της
Ευρωπαϊκής Ένωσης**

σχετικά με τη

**θέση του Συμβουλίου για την έκδοση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και
του Συμβουλίου για την κοινή αλιευτική πολιτική**

Ημερομηνία διαβίβασης της πρότασης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο 13 Ιουλίου 2011
και στο Συμβούλιο (έγγραφο COM(2011)425 τελικό - 2011/0195
(COD):

Ημερομηνία διατύπωσης της γνώμης της Ευρωπαϊκής Οικονομικής 28 Μαρτίου 2012
και Κοινωνικής Επιτροπής:

Ημερομηνία διατύπωσης της γνώμης της Επιτροπής των 4 Μαΐου 2012
Περιφερειών:

Ημερομηνία καθορισμού της θέσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου 6 Φεβρουαρίου 2013
σε πρώτη ανάγνωση:

Ημερομηνία καθορισμού της θέσης του Συμβουλίου: 17 Οκτωβρίου 2013

2. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Συνολικός στόχος της πρότασης για νέο κανονισμό σχετικά με την κοινή αλιευτική πολιτική είναι να διασφαλιστούν οι δραστηριότητες αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, οι οποίες θα δημιουργήσουν μακροπρόθεσμα βιώσιμες περιβαλλοντικές συνθήκες και θα συμβάλλουν στην εξασφάλιση του επισιτιστικού εφοδιασμού.

3. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

3.1. Γενική παρατήρηση που αφορά τη θέση του Συμβουλίου:

Η Επιτροπή συμφωνεί με τη θέση του Συμβουλίου, δεδομένου ότι η συμβιβαστική πολιτική συμφωνία μεταξύ Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου διατηρεί όλα τα βασικά στοιχεία της αρχικής πρότασης της Επιτροπής. Το σημαντικότερο είναι ότι η παρούσα πρόταση περιλαμβάνει 1) μια νομική υποχρέωση ορισμένης διάρκειας για τη διαχείριση των αλιευτικών αποθεμάτων με βιώσιμο τρόπο, 2) μια νομική υποχρέωση ορισμένης διάρκειας για την κατάργηση της απόρριψης ιχθύων, 3) ένα σύστημα περιφερειοποίησης που να επιτρέπει τη λήψη αποφάσεων με την όσον το δυνατόν μεγαλύτερη συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών. Άλλες τροποποιήσεις, περιλαμβανομένων των πολυετών σχεδίων, κανόνων πρόσβασης σε ύδατα, της δημιουργίας περιοχών για την αποκατάσταση των ιχθυαποθεμάτων, της κατανομής των αλιευτικών δυνατοτήτων, της διαχείρισης της αλιευτικής ικανότητας, της συλλογής δεδομένων, της εξωτερικής διάστασης, του ελέγχου και της

επιβολής του νόμου και της διαβούλευσης και της σύνθεσης των γνωμοδοτικών συμβουλίων είναι επίσης αποδεκτές από την Επιτροπή.

3.2. Τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, σε πρώτη ανάγνωση:

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρότεινε πάνω από 230 τροπολογίες για όλα τα μέρη της πρότασης της Επιτροπής. Οι περισσότερες από αυτές τις τροπολογίες αφορούσαν μια ή περισσότερες παραγράφους κάποιου άρθρου.

Στο πλαίσιο τριμερών συσκέψεων όλες οι τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αποτέλεσαν αντικείμενο επανεξέτασης και διαπραγμάτευσης. Ως εκ τούτου, ουδεμία τροπολογία ενσωματώθηκε πλήρως στη θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση, με εξαίρεση τις εξής: τροπολογία 116 (για τα μέτρα έκτακτης ανάγκης των κρατών μελών), 118 (αποφυγή και ελαχιστοποίηση των ανεπιθύμητων αλιευμάτων), 137 (σύστημα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων), 243 (ομάδα για τη συμμόρφωση, 196 συνεισφορά στις δαπάνες ελέγχου), 200 (για τη δημιουργία νέων γνωμοδοτικών συμβουλίων). Αυτές ενσωματώθηκαν χωρίς ή με μικρές μόνο προσαρμογές.

Σε ό,τι αφορά πολλές από τις τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η θέση του Συμβουλίου είναι διατυπωμένη κατά τρόπο που ενσωματώνει (τουλάχιστον εν μέρει ή εξ ολοκλήρου) το πνεύμα των τροποποιήσεων. Αυτό ισχύει ιδίως για το άρθρο 2 (στόχοι, τροπολογίες 60, 61, 235), το άρθρο 3 (αρχές της χρηστής διακυβέρνησης, τροπολογίες 62, 220), τα άρθρα 6, 7 και 8 (γενικές διατάξεις για τα μέτρα διατήρησης, τα είδη μέτρων και τη δημιουργία περιοχών αποκατάστασης ιχθυοποθεμάτων, τροπολογίες 101, 102, 103), τα τεχνικά μέτρα (τροπολογίες 104, 295), τα άρθρα 9 και 10 (πολυετή σχέδια, τροπολογίες 105, 106, 107, 108, 239), το άρθρο 11 (μέτρα διατήρησης σε σχέση με τη συμμόρφωση με την ενωσιακή περιβαλλοντική νομοθεσία, τροπολογίες 109, 111, 258), το άρθρο 12 (επείγοντα μέτρα της Επιτροπής, τροπολογία 115), το άρθρο 15 (υποχρέωση εκφόρτωσης, τροπολογία 119), τα άρθρα 16 και 17 (αλιευτικές δυνατότητες, τροπολογίες 120, 227, 264, 293, 301), τα άρθρα 20 και 21 (μέτρα διατήρησης των κρατών μελών, τροπολογίες 131-136), τα άρθρα 22-24 (για τη διαχείριση της ικανότητας του αλιευτικού στόλου, τροπολογίες 138, 241, 139, 140, 141), το άρθρο 25 (επιστημονική βάση για τη διαχείριση της αλιείας και διαβούλευση της επιστημονικής, τεχνικής και οικονομικής επιτροπής αλιείας, τροπολογίες 142-160, 285), τα άρθρα 28-31 (εξωτερική πολιτική, τροπολογίες 161-176, 230), το άρθρο 34 (υδατοκαλλιέργεια, τροπολογίες 178-181, 242), το άρθρο 35 (κοινή οργάνωση αγοράς, τροπολογίες 183-188), το άρθρο 44 (γνωμοδοτικά συμβούλια, τροπολογίες 201, 202), καθώς και τα νέα άρθρα 49 και 50 (για την αξιολόγηση και την ετήσια υποβολή εκθέσεων από την Επιτροπή, τροπολογίες 209, 210).

Στο άρθρο 18 (περιφερειοποίηση, τροπολογίες 121-130) λίγα μόνο στοιχεία των τροπολογιών του Κοινοβουλίου ενσωματώθηκαν στη θέση του Συμβουλίου (το Κοινοβούλιο ενέκρινε το εναλλακτικό μοντέλο του Συμβουλίου, όπως φαίνεται από το κείμενο του Συμβουλίου). Οι τροπολογίες στο άρθρο 36 (έλεγχος και επιβολή, τροπολογίες 189-193, 195, 225, 226) και στα άρθρα 41 και 42 (για τις τροπολογίες των χρηματοδοτικών μέσων 197, 199, 302) ενσωματώθηκαν εν μέρει μόνο στη θέση του Συμβουλίου.

3.3. Νέες διατάξεις που εισάγει το Συμβούλιο και η θέση της Επιτροπής σχετικά με αυτές:

Το Συμβούλιο δεν εισήγαγε νέες διατάξεις πέρα από αυτές που έχουν ήδη προστεθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (περιοχές αποκατάστασης ιχθυοποθεμάτων, αποφυγή ανεπιθύμητων αλιευμάτων, διαφανή κριτήρια για τα κράτη μέλη κατά την κατανομή των ποσοστώσεων).

Ωστόσο, το Συμβούλιο διεύρυνε το πεδίο εφαρμογής της περιφερειοποίησης, το οποίο αφορούσε μόνο τα πολυετή σχέδια και τα πλαίσια τεχνικών μέτρων, ώστε να περιληφθούν τα

μέτρα βάσει των περιβαλλοντικών υποχρεώσεων, η έγκριση ειδικών σχεδίων για τις απορρίψεις και άλλα μέτρα διατήρησης. Η Επιτροπή αποδέχεται το μοντέλο περιφερειοποίησης και τη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής για το αναθεωρημένο μοντέλο περιφερειοποίησης.

Το Συμβούλιο τροποποίησε επίσης την πρόταση της Επιτροπής σχετικά με τη διαχείριση της αλιευτικής ικανότητας. Αν και συμφωνεί με το Κοινοβούλιο για την κατάργηση της υποχρέωσης των κρατών μελών να θεσπίζουν σύστημα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων, το Συμβούλιο επανεισήγαγε το σύστημα ως προαιρετικό, στις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να αποφασίζουν για την καθιέρωση μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων. Το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο συμφώνησαν σχετικά με το εν λόγω προαιρετικό σύστημα, σε συνδυασμό με τη συνέχιση των υφιστάμενων μέτρων για την αλιευτική δυνατότητα του στόλου, και επιπλέον την υποχρέωση των κρατών μελών να αναπτύξουν, εφόσον χρειάζεται και με την πάροδο του χρόνου, σχέδια δράσης για την επίτευξη της ισορροπίας μεταξύ των στόλων τους και των αλιευτικών δυνατοτήτων τους. Η Επιτροπή αποδέχεται αυτή τη συμβιβαστική λύση, δεδομένου ότι μπορεί να συμβάλει στην προσαρμογή του μεγέθους του στόλου σε συνδυασμό με τις προϋποθέσεις χρηματοδότησης που προβλέπει το συμφωνηθέν κείμενο, τις οποίες η Επιτροπή κρίνει αναλογικές.

3.4. Προβλήματα που προέκυψαν κατά την έγκριση της θέσης σε πρώτη ανάγνωση και σχετική θέση της Επιτροπής:

Κατά την οριστικοποίηση των διαπραγματεύσεων επιτεύχθηκε συμφωνία σχετικά με την ανάθεση στην Επιτροπή της εξουσίας να εκδίδει πράξεις κατ' εξουσιοδότηση και εκτελεστικές πράξεις. Η Επιτροπή αποδέχεται τις συμφωνηθείσες ρυθμίσεις. Ειδικότερα, οι λεπτομέρειες σχετικά με τις κατ' εξουσιοδότηση/εκτελεστικές πράξεις στο πλαίσιο της περιφερειοποίησης πληρούν τις θεσμικές απαιτήσεις και θα συμβάλουν στην επίτευξη μιας πιο αποτελεσματικής πολιτικής.

Ωστόσο, όσον αφορά ειδικές θεσμικές διατάξεις για το μοντέλο περιφερειοποίησης (άρθρο 18) και τον περιορισμό των εξουσιών της Επιτροπής στο πλαίσιο της διαδικασίας της επιτροπολογίας σε σχέση με το άρθρο 22 (κανόνες εφαρμογής για το καθεστώς εισόδου/εξόδου), η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι είναι αναγκαίο να προβεί σε δηλώσεις προς αποσαφήνιση της θέσης της.

Ομοίως, η Επιτροπή θεωρεί ότι είναι αναγκαίο να προβεί σε δήλωση σχετικά με την εν λόγω θέση της σε σχέση με τις διατάξεις του μέρους VI (εξωτερική πολιτική), και ιδίως στο άρθρο 28 παράγραφος 3.

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Η Επιτροπή αποδέχεται την θέση του Συμβουλίου που είναι αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ωστόσο, η Επιτροπή αναγνωρίζει την ανάγκη να προβεί σε δηλώσεις σχετικά με τα άρθρα 18.1 και 18.3, 18.7 και 18.8, το μέρος VII (ιδίως το άρθρο 28.3) και το άρθρο 47.2 δεύτερο μέρος (σχετικά με το άρθρο 22), ως ακολούθως:

Όσον αφορά το άρθρο 18

(σχετικά με τις παραγράφους 1 και 3) Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η εξουσιοδότηση της Επιτροπής να θεσπίζει με εκτελεστικές ή των κατ' εξουσιοδότηση πράξεις μέτρα που προβλέπονται στις κοινές συστάσεις των κρατών μελών δεν θίγει τη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής να εκδίδει αυτές τις πράξεις.

(σχετικά με την παράγραφο 7) Η ικανότητα των κρατών μελών που έχουν συμφέρον άμεσης διαχείρισης για την προετοιμασία κοινών συστάσεων δεν θίγει το αποκλειστικό δικαίωμα πρωτοβουλίας της Επιτροπής να υποβάλει προτάσεις στο τομέα της κοινής πολιτικής αλιείας.

(σχετικά με την παράγραφο 8) Υπό το πρίσμα του άρθρου 2 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, η παράγραφος 8 δεν μπορεί να ερμηνευτεί ότι εξουσιοδοτεί αυτόματα, ελλείψει περαιτέρω ενωσιακής νομοθεσίας, τα κράτη μέλη να εκδίδουν νομικά δεσμευτικές πράξεις σε έναν τομέα υπαγόμενο στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης. Σε περίπτωση που η Επιτροπή θεωρεί ότι οι εν λόγω πράξεις δεν είναι συμβατές με τους στόχους της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενεργούν σύμφωνα με την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας, ώστε να αίρεται τυχόν ασυμβίβαστο με το ενωσιακό δίκαιο.

Όσον αφορά το μέρος VI και ιδίως το άρθρο 28 παράγραφος 3

Οι διατάξεις του μέρους VI όσον αφορά την εξωτερική πολιτική δεν θίγουν την ισχύ των αποφάσεων του Συμβουλίου ή των οδηγιών διαπραγμάτευσης του Συμβουλίου προς την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 218 της ΣΛΕΕ ή των συμφωνιών που συνάπτονται με τρίτα κράτη ή οργανισμούς σύμφωνα με το άρθρο 218 της ΣΛΕΕ.

Όσον αφορά το άρθρο 47 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο

Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η επίκληση του άρθρου 5 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο στοιχείο β) κατά συστηματικό τρόπο είναι αντίθετη με το γράμμα και το πνεύμα του κανονισμού 182/2011 (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13). Η προσφυγή στην εν λόγω διάταξη πρέπει να ανταποκρίνεται σε συγκεκριμένη ανάγκη παρέκκλισης από την αρχή, σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει σχέδιο εκτελεστικής πράξης όταν δεν υποβάλλεται γνώμη. Δεδομένου ότι αποτελεί εξαίρεση από τον γενικό κανόνα που καθορίζει το άρθρο 5 παράγραφος 4, η επίκληση του δεύτερου εδαφίου στοιχείο β) δεν μπορεί να θεωρηθεί απλώς ως «διακριτική ευχέρεια» του νομοθέτη, αλλά θα πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικά και, ως εκ τούτου, να είναι αιτιολογημένη.